

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 602/2021
14.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљене Светлане Попадић и других, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић, адвоката Славка Петрића и браниоца окривљеног Ненада Стојановића, адвоката Срђана Лазића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 19/19 од 05.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 824/20 од 08.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви за заштиту законитости браниоца окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић, адвоката Славка Петрића и браниоца окривљеног Ненада Стојановића, адвоката Срђана Лазића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Чачку К 19/19 од 05.10.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 824/20 од 08.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку К 19/19 од 05.10.2020. године, окривљени Светлана Попадић, Ана Попадић и Ненад Стојановић оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ за које је суд окривљене Светлану Попадић и Ненада Стојановића осудио на казне затвора у трајању од по пет година, а окривљену Ану Попадић на казну затвора у трајању од три године. Окривљеној Светлани Попадић ће се у изречену казну затвора урачунати време проведено у притвору почев од 12.03.2018. године до 03.10.2018. године и време на издржавању мере забране напуштања стана почев од 03.10.2018. године па до 28.02.2019. године, а окривљеној Ани Попадић време проведено у притвору почев од 12.03.2018. године па до 06.07.2018. године и време на издржавању мере забране напуштања стана почев од 06.07.2018. године па до 28.02.2019. године. Окривљенима Светлани Попадић и Ани Попадић су у складу са чланом 87. став 1. КЗ одузети предмети извршења кривичног дела и то мобилни телефони чије марке, ИМЕИ бројеви и бројеви СИМ картица су

ближе наведени у изреци пресуде, у којој је ближе наведен и број новчаница и њихови апоени које су од од окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић одузети у складу са чланом 91. и 92. КЗ. Истом пресудом, окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка у износима одређеним у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 824/20 од 08.03.2021. године одбијене су као неосноване жалбе заједничког браниоца окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић, адвоката Славка Петрића, жалба окривљене Светлане Попадић и жалба браниоца окривљеног Ненада Стојановића, адвоката Срђана Лазића, а пресуда Вишег суда у Чачку К 19/19 од 05.10.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић, адвокат Славко Петрић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да суд усвоји захтев за заштиту законитости и обавести браниоца о седници већа;

- бранилац окривљеног Ненада Стојановића, адвокат Срђан Лазић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине у целини побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног Ненада Стојановића ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих су захтеви за заштиту законитости поднети те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтеви за заштиту законитости су неосновани.

По налажењу Врховног касационог суда неосновани су наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Светлане Попадић, Ане Попадић и Ненада Стојановића којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Браниоци окривљених Светлане Попадић, Ане Попадић и Ненада Стојановића, у захтевима за заштиту законитости наводе да се побијане пресуде заснивају на исказима окривљених АА и ББ које су дали ради закључења споразума о признању кривичног дела са Вишим јавним тужиоцем у Чачку, а поред тога и на пресуди Вишег суда у Чачку Спк 3/18 од 19.03.2018. године, којом је наведени споразум прихваћен, због чега су побијане пресуде у односу на окривљене донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП јер се заснивају на доказу на коме се према одредбама Законика о кривичном поступку пресуда не може заснивати.

Образлажући наведену повреду закона, бранилац окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић, у захтеву истиче да су записници о саслушању АА и ББ незаконити по начину прибављања због тога што исти нису саслушани на главном претресу и што ни формално нити процесно не могу бити „саоптужени“ са окривљенима Светланом Попадић и Аном Попадић, које су оптужене скоро три месеца након што је правноснажно окончан поступак против АА и ББ, из ког разлога у односу на записнике о њиховом саслушању није могао бити примењен члан 406. став 1. тачка 5) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених, по оцени Врховног касационог суда, неосновани су из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је првостепени суд на основу члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП, на главном претресу упознао са садржином записника исказа окривљеног АА од 01.03.2018. године, 02.03.2018. године и 06.03.2018. године и окривљеног ББ од 01.03.2018. године и 07.03.2018. године, датих током истражног поступка пред Вишим јавним тужиоцем у Чачку, са којим су обојица закључила споразум о признању кривичног дела који је прихваћен правноснажном пресудом Вишег суда у Чачку Спк 3/18 од 19.03.2018. године, којом су осуђени због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33 КЗ, које је стављено на терет и окривљенима Светлани Попадић, Ани Попадић и Ненаду Стојановићу.

Према стању у списима, првостепени суд је у доказном поступку извршио увид у правноснажну пресуду Вишег суда у Чачку Спк 3/18 од 19.03.2018. године.

Одредба члана 405. ЗКП омогућава суду да на главном претресу изведе доказ вршењем увида у исправе које служе као доказ, па је првостепени суд у конкретном случају поступио у свему законито, када се на главном претресу упознао са садржином исправе односно садржином правноснажне пресуде Вишег суда у Чачку Спк 3/18 од 19.03.2018. године, донете против окривљених АА и ББ. У конкретном случају суд је из наведене пресуде утврдио да је донета од стране за то надлежног суда, да њена веродостојност није оспорена и да су АА и ББ осуђени због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, а што јасно произлази из образложења првостепене пресуде на страни 35. став трећи.

Одредбом члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП прописано је да се упознавање са садржином записника о исказима сведока, саоптужених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, може по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. ЗКП, ако је реч о исказу саоптуженог према ком је кривични поступак раздвојен или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом.

Сходно наведеном, првостепени суд је правилно поступио када се на главном претресу, одржаном након правноснажности пресуде Вишег суда у Чачку Спк 3/18 од 19.03.2018. године, у складу са чланом 406. став 1. тачка 5) ЗКП упознао са садржином исказа које су правноснажно осуђени саучесници АА и ББ дали током истражног поступка, а пре закључења споразума о признању кривичног дела, обзиром да су током истражног поступка, обојица саслушана у складу са одредбом члана 85. и члана 86. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да је првостепени суд у доказном поступку извео доказе на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати и да стога у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевима бранилаца окривљених Светлане Попадић, Ане Попадић и Ненада Стојановића.

Поводом истакнуте битне повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљених Светлане Попадић, Ане Попадић и Ненада Стојановића у захтеву за заштиту законитости као незаконит доказ означавају и записник о препознавању лица и предмета Ку 258/18 од 06.03.2018. године према ком је осуђени АА препознао окривљеног Ненада Стојановића. По мишљењу браниоца окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић, наведени записник о препознавању лица и предмета није сачињен у складу са чланом 90. ЗКП јер је препознавање вршено са фотографија и без присуства бранилаца осталих окривљених.

Одредбом члана 90. став 1. ЗКП прописано је да ако је потребно да се утврди да ли окривљени препознаје одређено лице или предмет, односно његове особине које је описао, показате му се то лице или предмет заједно са другим њему непознатим лицима или предметима чије су основне особине сличне онима какве је описао, а ставом 3. истог члана, прописано је да се ако лице или предмет из става 1. овог члана није доступан, окривљеном може показати фотографија тог лица или предмета заједно са другим фотографијама њему непознатих лица и предмета чије су основне особине сличне онима какве је описао.

Из списка предмета произлази да је окривљени АА током саслушања од 06.03.2018. године, описао физичке особине лица о ком се изјашњавао током саслушања, након чега је на записнику о препознавању лица и предмета Ку 258/18 од 06.03.2018. године, које је извршено са пет фотографија, у присуству јавног тужиоца и браниоца, са апсолутном сигурношћу као наведено лице препознао окривљеног Ненада Стојановића, па стога Врховни касациони суд налази да је препознавање у конкретном случају спроведено у складу са одредбом члана 90. ЗКП из ког разлога су супротни наводи бранилаца окривљених оцењени као неосновани.

Бранилац окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић, поводом истакнуте битне повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у захтеву за заштиту законитости као незаконите доказе означава и исказе сведока ВВ и ГГ, полицијских службеника ПУ Чачак. По мишљењу браниоца, наведени сведоци су незаконито „пратили“ окривљену Светлану Попадић па се стога на њиховим исказима у којима се изјашњавају о „оперативним сазнањима“, не може заснивати судска одлука.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић неосновани су из разлога јер су искази сведока ВВ и ГГ, овлашћених службених лица ПУ Чачак, по оцени овога суда, докази који су прибављени и изведени у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и исти представљају законите доказе на којима се може заснивати пресуда.

Наиме, одредба члана 286. став 1. и 2. ЗКП омогућава полицијским службеницима да ради откривања кривичних дела и њихових учинилаца предузимају потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, односно да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, при чему је одредбама члана 47. став 2. тачка 3) и члана 50. став 2. Закона о полицији, прописано да су полицијски службеници овлашћени да приликом обављања полицијских послова

примењују полицијске мере и радње у складу са Законом о полицији и другим законима, између осталог и полицијско опажање и опсервирање, које се врши на јавним и другим за приступ доступним местима, без задирања у право на приватност било ког лица. У конкретном случају из списка предмета произлази да су сведоци ВВ и ГГ поступали у складу са наведеним одредбама закона и да су током сведочења пренели своја сазнања и опажања у складу са одредбом члана 92. и 98. ЗКП, па су супротни наводи захтева браниоца окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић, оцењени као неосновани.

У преосталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић, износи сопствену оцену налаза и мишљења судског вештака информационог технологија Александра Костића, његовог исказа са главног претреса од 23.09.2020. године и видео снимка сигурносних камера БС „НИС“, али повреда закона из члана 440. ЗКП на коју се овим наводима указује није разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због ког је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца, па стога Врховни касациони суд изнете наводе захтева није разматрао. Исто се односи и на наводе захтева браниоца окривљеног Ненада Стојановића у делу у ком „потврду КБЦ Бања Лука“ оспорава у погледу њене веродостојности и садржаја за који наводи да није доказан.

Бранилац окривљеног Ненада Стојановића у захтеву за заштиту законитости као незаконит доказ означава „листинг телефонске комуникације 27.11.2017. године између телефонског броја (наведеног у захтеву) који припада окривљеном Стојановићу и телефонског броја (наведеног у захтеву) непознатог власника, који је у то време користио сведок ДД“ без икаквог даљег образложења, па захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ненада Стојановића у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, те Врховни касациони суд изнете наводе није разматрао.

Врховни касациони суд није разматрао допуну захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић налазећи да је иста неблаговремена. Наиме, из списка предмета утврђује се да су окривљене пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 824/20 примиле 14.04.2021. године и да је њихов бранилац, адвокат Славко Петрић, допуну захтева за заштиту законитости Врховном касационом суду поднео 01.07.2021. године, односно након протекла рока од 30 дана прописаног одредбом члана 485. став 4. ЗКП па је стога иста неблаговремена.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевима за заштиту законитости браниоца окривљених Светлане Попадић и Ане Попадић, адвоката Славка Петрића и браниоца окривљеног Ненада Стојановића, адвоката Срђана Лазића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтеве одбио као неосноване.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић